

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výtisk *L. V. Delle*

2 T 3/2016 - 50

výtisk

a je vykonatelné

V Písku

16. 08. 2019

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 16.2.2016 v trestní věci obž. : nar. : **t a k t o :**

Obžalovaný:

nar. : trvale bytem : adresa pro doručování :

s e u z n á v á v i n n ý m , ž e

v době od 19.03.2015 do 11.12.2015 v Písku a ani jinde úmyslně neplatil výživné na svého nezletilého syna nar. : přičemž vyživovací povinnost mu vyplývala z občanského zákoníku a byla mu upravena rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 17.07.2008, č.j. 1 Nc 117/2008-17, který nabyl právní moci dne 02.09.2008, ve výši 2.000 Kč měsíčně splatných vždy do každého 10 dne v měsíci předem k rukám matky dítěte , čímž na výživném za uvedené období dluží částku ve výši 18.000 Kč,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s dohledem**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci popsany ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo tak prokázáno, že obžalovaný v období uvedeném ve výroku tohoto rozsudku, tedy od 19.3.2015 do 11.12.2015 neplnil výživné na svého nezletilého syna . když výživným mu bylo upraveno naposledy rozsudkem Okresního soudu v Písku č.j. 1Nc 117/2008-17 v částce 2.000,-Kč měsíčně splatné vždy předem do 10. dne v měsíci k rukám matky nezletilého za uvedené období tak dluží částku 18.000,-Kč.

Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného, který ač řádně a včas obeslán, se k hlavnímu líčení nedostavil a byla tak čtena výpověď, kterou učinil v rámci přípravného řízení, kdy obžalovaný doznal, že výživné v žalovaném období neplatil s tím, že dále využil svého práva a ve věci nevypovídal. Dále z protokolu, který byl opatřen v rámci přípravného řízení vyplývá, že si vydělává brigádně a jeho čistý měsíční příjem činí 15.000,-Kč.

U hlavního líčení byla vyslechnuta jako svědkyně matka nezletilého která potvrdila, že v žalovaném období obžalovaný na výživném ničeho nezaplatil, není s obžalovaným v kontaktu s tím, že náklady na bydlení činí u ní částku asi 3.000,-Kč, ona sama má měsíční příjem kolem 14.500,-Kč.

Jako listinný důkaz byl konstatován rodný list nezletilého, opatrovnický rozsudek Okresního soudu v Písku, ze kterého vyplývá v jaké výši a s jakou splatností bylo výživné upraveno s tím, že předchozí zaměstnavatel, potvrdil, že obžalovaný byl zaměstnán do 12.9.2015 s tím, že pracovní poměr byl ukončen na základě neomluvených absencí. Ze zprávy : rovněž vyplývá, jaké výživné a v jaké výši bylo v době trvání pracovního poměru strháváno. Jako listinný důkaz dále byla konstatována zpráva Úřadu práce České republiky, ze které vyplývá, že v období od 1.4.2015, tedy v žalovaném období nebyl obžalovaný evidován jako uchazeč o zaměstnání. K osobě obžalovaného dále byla opatřena zpráva z místa bydliště, opis RT, ze kterého vyplývají předchozí odsouzení, stejně tak jako vyplývají z opisů příslušných trestních rozhodnutí a spisů zdejšího soudu, které byly rovněž jako důkaz konstatovány. Vyplývá z nich, že

obžalovaný byl pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku v minulosti soudně trestán, tohoto jednání, pro něž je nyní projednáván, se dopustil v průběhu dvojí zkušební doby podmíněného odsouzení pro totožnou trestnou činnost.

Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jež je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Z podstatě doznávající, byť stručné výpovědi obžalovaného, kterou učinil v rámci přípravného řízení vyplývá, že obžalovaný v žalovaném období výživné neplatil, toto potvrzuje ve své výpovědi i svědkyně. Z výpovědi obžalovaného pak vyplývá, že v žalovaném období měl obžalovaný dosahovat příjmy kolem 15.000,-Kč měsíčně čistého. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaný v daném období výživné ve stanovené výši neplatil, toto vyplývá z citovaného rozsudku Okresního soudu v Písku, který byl konstatován jako listinný důkaz, přičemž dle názoru soudu s ohledem na jím tvrzené příjmy, bylo v jeho výdělkových možnostech a schopnostech výživné v částce 2.000,-Kč hradit.

Za této situace soud uzavírá, že obžalovaný se svým jednáním dopustil přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který úmyslně neplní svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíců, v tomto konkrétním případě je zjevné, že obžalovaný měl zákonnou vyživovací povinnost vůči svému synovi, tuto si neplnil po dobu delší než 4 měsíců a jak již bylo shora konstatováno, s ohledem na jím tvrzené dosahované příjmy v částce 15.000,-Kč měsíčně bylo v jeho výdělkových možnostech výživné v částce 2.000,-Kč zcela nepochybně platit.

Pokud se týká ukládaného trestu soud podle § 39 tr. zákoníku při stanovení jeho druhu a výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a dalším poměrům obžalovaného, k dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, přičemž povahu a závažnost trestného činu v tomto případě soud určoval zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem.

V tomto konkrétním případě povahu a závažnost trestného činu určuje zejména osoba samotného obžalovaného, který byl v minulosti opakovaně soudně trestán, přičemž byl opakovaně odsouzen i pro přečin zanedbání povinné výživy dle ust. § 196 odst. 1 tr. zákoníku a nyní se projednáváné trestné činnosti dopouštěl v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení. Za této situace soud dospívá k závěru, že možnosti nápravy obžalovaného jsou značně omezené, neboť je zjevné, že ani předchozí mírnější, v tomto případě podmíněné tresty nevedly zjevně k jeho nápravě, proto soud dospívá k závěru, že v tomto případě k dosažení účelu trestu bude nutno ukládat již trest výrazně represivní povahy, tedy trest nepodmíněný. Výměru tohoto trestu soud stanovil v polovině zákonných možností, i s ohledem na osobu samotného obžalovaného, jeho předchozí odsouzení, s přihlédnutím na dluh na výživném a dobu, po kterou obžalovaný výživné neplatil. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku pak soud zařadil obžalovaného do věznice s dohledem, když v tomto případě by měl být zařazen do věznice s dozorem, soud využil moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku a obžalovaného zařadil pro výkon trestu do mírnějšího typu věznice, neboť je toho názoru, že i s ohledem na případné možné pracovní zařazení v tomto mírnějším typu věznice náprava obžalovaného bude zajištěna lépe a pokud by byl obžalovaný v tomto mírnějším typu věznice pracovní zařazen, nebude dluh na výživném pro nezletilé dítě narůstat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 16.2.2016

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková

Mgr. Martin Král, v.r.
samosoudce